

Pia Kjærsgaard (FP):

Der må være nogle helt faste regler på dette område, og det kan være, at det var på høje tid at få dem belyst, for der er ikke noget at sige til, at man ikke skal aflevere fortroligt materiale, hvis det skader rigets almindelige stilling; det er vi 100 procent enige i.

Men jeg vil gerne sige til statsministeren, at det, denne rapport drejer sig om, vist er, at den kommer til at skade regeringens almindelige stilling mere, end regeringen er skadet i forvejen. Jeg tror ikke, at jeg overskrider nogen grænser, hvis jeg citerer fra en Ritzaumeddelelse, for det er jo sådan, at Morgenavisen Jyllands-Posten har haft denne rapport for ca. 1½ måned siden, hvor Jyllands-Posten skriver:

»Udgifterne til flygtninge i Danmark vil eksplodere, hvis der ikke bliver fred i det tidligere Jugoslavien. Uden en fredsslutning vil udgifterne til flygtninge i de næste fire år komme op på 41,6 mia. kr., viser en rapport, som Morgenavisen Jyllands-Posten er kommet i besiddelse af.«

Er det derfor, regeringen ikke vil diskutere den? Det er dog yderst relevant, at man diskuterer den slags enorme udgifter i stedet for at tro, at det er noget, man bare skal sidde inde bag Retsudvalgets lukkede døre og diskutere. Naturligvis fortjener sådan en rapport på 137 sider, som har været gemt siden juli måned, at komme til offentlighedens kendskab. Og det er den regering, som kom til med baggrund i, at nu skulle der være åbenhed om sagerne! Jeg siger bare – noget, som jeg ikke kan sige fra denne her talerstol – men jeg synes ganske enkelt, det endnu en gang afslører regeringen i al dens nøgenhed.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Mario See talte om flygtningekontoret nede i Zagreb og gav udtryk for, at det var CD's opfattelse og indstilling, at man ikke skulle tage flere flygtninge, end man hidtil har gjort, men at man heller ikke skulle tage færre. Altså man skulle tage nogenlunde det samme tal. Ikke desto mindre er det jo en kendsgerning, at det, man er nået frem til, er, at der ikke skal være nogen kvantitativ, altså antalsmæssig, begrænsning. Der skal kun være en kvalitativ begrænsning.

Det betyder med andre ord, at hvis der er tilstrækkeligt med ansøgere, der opfylder betingelserne, har de ret til og krav på at komme til Danmark. Og dermed må vi sige, at hvis det var CD's holdning, at der ikke skulle komme flere, end vi hidtil har taget, til Danmark, har CD sovet under forhandlingerne.

Det var ikke helt tydeligt, hvad statsministeren mente, sådan som han fremlagde det, men for at få det præciseret vil jeg gerne sige, at jeg forstod det på den måde – statsministeren kan jo korrigere mig, hvis jeg tager fejl – at vi gerne må have lov til at citere fra budgetanalysen, så længe det ikke drejer sig om tal, der har med Røde Kors at gøre. Jeg forstod også, at Folketingets medlemmer ud over Retsudvalgets medlemmer gerne må have lov til at se rapporten, da det er folketingsmedlemmer. Jeg vil bede statsministeren bekræfte, om det er korrekt forstået.

(Kort bemærkning).

Mario See (CD):

Til hr. Jan Kørpe Christensen vil jeg sige, at der ikke her er tale om nogen form for tilsvining af Fremskridtspartiet. Der er tale om en helt fundamental forskel i den måde, vi opfatter medmennesker på. Hr. Jan Kørpe Christensen bliver ved med at sige, at hvis vi modtager flere flygtninge, hvis vi bliver ved med at behandle dem på vores hospitaler, vil det give problemer for vores egne ældre. Den forskel kan vi altså ikke være med til at skabe. Vi har et antal ældre og syge mennesker i vort land, og de skal behandles fuldstændig på lige fod. Vi har i FN-konventionen forpligtet os til at give asylanter nøjagtig den samme sociale behandling, som man har her i landet. Vi kan ikke acceptere den forskelsbehandling, der sker.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Jan Kørpe Christensen, at der faktisk ikke er ret mange indvandrere eller asylanter, der optager pladser på vores plejehjem. Jeg har ikke tallet, men det er min klare opfattelse, at det er et forsvindende lille antal, fordi udlændingene nu engang har en tradition for, at de skal tage sig af deres egne ældre. Og det gør de i meget vid udstrækning. Det, jeg synes vi i stedet for skulle gøre, er at lære noget af dem, bruge nogle af deres værdier, implementere deres kvaliteter i vort samfund.